

jo ikke egentlig Nogen Hædersbenævnelse blandt Jægere. Deraf følger nu ikke, at man skal sige, at det kun er de saakaldte Søndagsjægere, som gaa paa Jagt om Søndagen; men jeg vil nok sige, at for Vildtets Skyld vil jeg være tilbøjelig til at tro, at det var godt, om man gjorde nogle Indskrænkninger i eller forbød Søndagsjagten. Der er næppe nogen Dag, der anstydes saa mange Dyr som om Søndagen, og det er i Virkeligheden en grusom Behandling af Dyrene. Selvfølgelig gælder det samme for Nattejagten. Hvorvidt man kunde komme til nogen Modifikation i det her foreslaede, derom kan der jo tales nærmere, men Nattejagten er jo i og for sig en meget forvoven og farlig Jagt og tillige en grusom Jagt. Man skyder i Blinde og ind mellem en hel Mængde Dyr, det er klart; i alt Fald tage de, der interessere sig særlig for Nattejagt, i Virkeligheden ikke Hensyn til, hvorledes de skyde. Det ret interessante Tema om Hunde, som strejfe om, har ogsaa tiltrukket sig nogen Opmærksomhed, og der mente det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dinesen) blandt andet, at man skulde henvende sig til Politiet eller Øvrigheden, og den skulde da give vedkommende et Tilhold om at holde sin Hund hjemme. For at opnaa alt det maa man dog først og fremmest vide, hvem Hundene tilhører, og det er let en ret vidtløftig Historie. Det ærede Medlem havde endelig et noget ovvet Eksempel paa, at man kunde lokke Hunde til sig ved Hjælp af et Vokkedyr, og saa kunde man skyde dem ned i større Omfang. Men der er det ærede Medlem paa et galt Spor. Der staar nemlig i Lovforslaget, at det er omstørelse af Hunde, man kan nedskyde, men de Hunde, det ærede Medlem tænker paa, ville ikke være omstørelse, tværtimod, saa dem kan man ikke paa nogen som helst Maade faa Ret til at skyde. Det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds, (A. Hage) som jo for øvrigt i det hele taget udtalte sig sympatetisk om Lovforslaget, mente, at Indenrigsministeren kunde gerne sørge for, at der blev nogle Der reserverede for Maager. Ideen er vistnok ikke saa gal, men det kommer dog an paa, hvor vidt det ærede Medlem gaar, om han vil have, at disse Der skulle affolkes og gøres alene til Maagepladser. Det tror jeg ikke gaar an. Ellers har jeg al Sympati for Maagerne, og jeg har i det andet Ting paa det bedste støttet Spørgsmaalet om at frede Maagerne hele Aaret, idet jeg regner Maagen for et nyttigt Dyr. For Næsten er der, saa vidt mig bekendt, Der Sydvest for Sjælland, hvor der er Maager i stort Omfang, og jeg tror,

det samme er Tilfældet i Sylland; men jeg tror ikke, at det er Der, som kun behøves af Maager. Spørgsmaalet om Jaglekøjer har ogsaa tiltrukket sig nogen Opmærksomhed, men jeg tror, man har læst den paagældende Paragraf mindre rigtig. Sagen er nemlig opfattet, som om det vilde være en stor Gene for de vedkommende Lodsejere, hvis man gav et saadant Privilegium. Selve Spørgsmaalet om Jaglekøjer, om det er berettiget eller ikke, skal jeg ikke komme ind paa, men der staar saaledes: "Paa saadanne Steder, hvor vedkommende Lodsejere agte at anlægge Jaglekøjer, og det ved jagtlydigt Skøn for Indenrigsministeren godtgøres, at det paagældende Sted egner sig til saadant Anlæg, skal Indenrigsministeren være be myndiget til efter Indstilling fra vedkommende Kommunalbestyrelse i en nærmere bestemt Tid af Aaret at forbyde al Jagt o. s. v. $\frac{1}{4}$ Mil paa Landejorden og $\frac{1}{2}$ Mil paa Søen." Den halve Mil paa Søen tilhører jo ingen. Ved den Fjerdedels Mil gør man ganske vist Forbud for vedkommende Lodsejer, men det er ganske i deres Interesse og med deres Samtykke, saa nogen egentlig Krænkelser af deres Ret kan jeg ikke se, der kan komme ud af den Historie. Det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen) nævnedes Støren, og jeg skal henvise det ærede Medlem til Bestemmelserne i § 17. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har læst denne Bestemmelse ganske rigtig. Der staar nemlig ikke, at "alle Sangfugle" alene, men at "alle Sangfugle og andre Smaafugle" skulle være fredede hele Aaret, og jeg kan ikke se rettere, end at Støren falder ind derunder.

N. Andersen (Listed Amts 3dje Valgkreds): Da jeg ikke hører til de jagtlydige paa det Omraade, vi i Dag behandle, skal jeg fatte mig ganske overordenlig kort; men jeg har faaet en indtrængende Anmodning dels fra en Del af mine Vælgere, nemlig Fiskerne paa Syllands Bestyrelse, dels fra nogle andre Fiskere paa samme Kyst om at lægge et godt Ord ind for dem ved Jagtlovens Behandling, saa at de fik Lov til ogsaa fremtidig at nedskyde eller fange den store Havmaage. Nu ser jeg, at man ved Lovforslagets Behandling i det andet Ting er gaaet til at frede Maagen hele Aaret, og derimod har jeg intet at sige. Det er vist ganske naturligt, thi den er utvivlsomt et nyttigt Dyr. Men lige saa utvivlsomt er det, at den store Havmaage aldeles ingen Gavn gør ved at undrhjælpes Larver, idet den aldrig gaar i Land, det vil sige, de faste sig undertiden i Stormvejr ned i vældige Flokke paa Forstranden eller i alt Fald tæt ved Kysten. De gaa